

4 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2026

† Κυριακή πρὸ τῶν Φώτων.

Σύναξις τῶν ἁγίων 70 ἀποστόλων, Θεοκτίστου ὁσίου. Νικηφόρου τοῦ λεπροῦ (†1964).

Ἦχος πλ. α'. Ἐωθινὸν ἦ.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσεί δέῃριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος

καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ὥς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρώσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαταστήσεις τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου, καὶ
ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·**

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι', καὶ
φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα γ', καὶ Ἀνατολικά γ', καὶ
Προεόρτια Στιχηρὰ Προσόμοια γ' εἰς δ'.

Ἦχος Πάφ

Κ^{Πα} υ ρι ι ε ε κε ε κρα α α ξα α προ ος σε
ει σα κου ου σο ο ον μου ει σα κου σο ο ον μου
Κυ υ ρι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε ε ε κρα
ξα α προ ο ος σε ει σα α α α κου σο ον
μυ προ ο ο σχες τη φω νη η η τη ης δε η η η
σε ω ω ω ως μου εν τω κε κρα γε ναι με
ε προ ο ος σε ει σα κου σο ον μου Κυ υ ρι ι
ε

Κ^{Πα} α τευ θυν θη τω η προ ο ο ο σευ ευ
χη η η μου ως θυ μι α α μα α ε νω ω ω πι
ο ο ο ον σου ε παρ σις τω ω ω ων χει ρω
ω ων μου θυ σι ι α ε ε ε σπε ε ρι ι νη
ει σα κου σο ον μου Κυ υ ρι ι ε

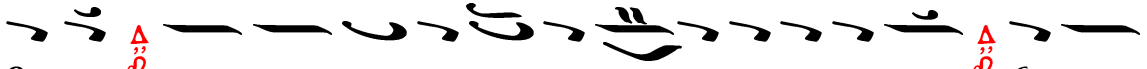
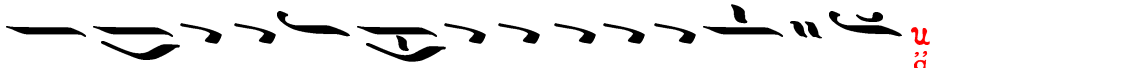
Θ^{Πα} ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι μου και
 θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου ^{u q}

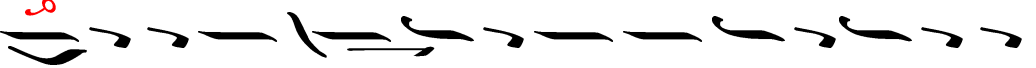
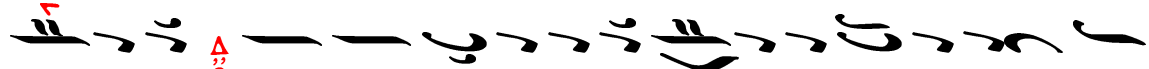
Μ^μ η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους
 πο νη ρι ι ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα σεις εν α μαρ
 τι ι αις ^{u q}

Σ^{Πα} υν αν θρω ποις ερ γα ζο με ε νοις την α νο μι
 ι α αν και ου μη συνδυ α σω με τα των εκλεκτων αυ
 των ^{u q}

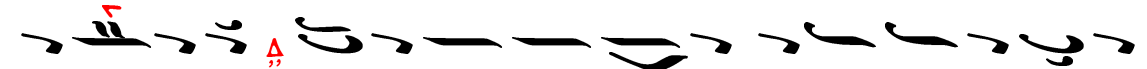
Π^{Πα} αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λεγ ξει
 με ^Δ ε λαιον δε α μα ρτω λου μη λι πα να α τω την κε φα
 λη ην μου ^{u q}

Ο^μ τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο κι
 αις αυ των ^{u q} κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας οι
 κρι ται αυ των ^{u q}

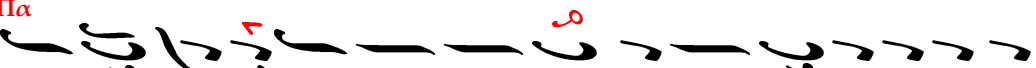
A
κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν

θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε

σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην

O
τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι οφθαλ

μοι οι μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ

χη ην μου

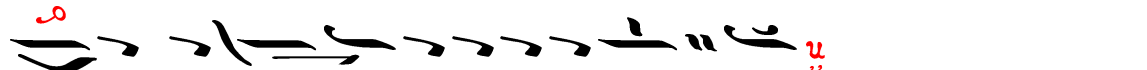
Φ
υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στη

σαν το ο μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων

την α νο μι ι αν

Π ^{Πα}
ε σουν ται αι εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρ τα

λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ

θω

Φ
ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω

νη μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η η θην

E ^{Πα}
κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν

μουτην θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α πα γγε λω ^{u q̇}

^{Πα}Ε ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το Πνευ μα μου και συ ^μ

εγ νωστας τρι βους μου ^{u q̇}

^{Πα}Ε ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε ^μ

κρυ ψαν πα γι δα μοι ^{u q̇}

^{Δι}Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλεπον ^Δ

και ουκ ην ο ε πι γι νωσκων με ^{Πα u q̇}

^Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε στιν ο

εκ ζη των την ψυ χη ην μου ^{u q̇}

^{Κε}Ε κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα ^{ν' 22} συ ει

η ελ πις μου με ρι ις μου ει εν γη ζωντων ^{u q̇}

^{Κε}Π ρο ο σχε σπρος την δε η σι ιν μου ^{ν' 22} ο ο τι

ε τα πει νω θην σφοδρα ^{u q̇}

^{Δι}Ρ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κοντων με ^{Πα Δ} ο τι ε

κραταιώθησαν ὑπερ ἐμὲ

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου.

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου
τοῦ ἐξο

μολογήσασθαι τὸ νόημα τῆς ἰσχύος

Πα
Δ τῆς ἀπορίας σου Σταυροῦ Χριστοῦ

στεῖν διὰ ἀβόλον ἡ ἡ ἡ ἡ ἡ

Κε
σχῶν ὑψώνας καὶ διὰ τῆς Ἀναστάσεως

Δι Πα
ὡς σου τὸ κε ἐντρον τῆς ἀμαρτίας

ἰσχύος ἡ ἡμ βλῦν ὑψώνας καὶ ἐσωσῶν

Κε
σας ἡ ἡ μας ἐκ τῶν πύλων τῶν θα

Πα
να αἱ ἀποδοξαζόμενοι γεγενε

ἐξ

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι,
ἐως οὐρανῶν

ποδωσώσιν μοι

Ο Πα
τὴν Ἀναστάσιν διδούς τὴν νείων ἀν

θρω ω ω πων ως προ βα α τον ε πι σφα γη η ην
 η η η η η χθη ε φρι ι ξα αν του ου τον οι οι
 α α αρ χον τε ες του Α α α α δου και ε πηρ
 θη η σαν πυ υ λαι ο δυ υ νη η η η ραι ει σε
 λη λυ θε γαρ ο Βα σι λευς της δο ο ο ξη ης Χρι ι
 ι στος λε ε γων τοις εν δε σμοι οις ε ξε
 ε ε ε ελ θε ε ε ε τε και τοις εν τω σκο τει
 α να κα λυ υ πτε ε σθε

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε,

ει σα

κουσον τη ης φω νηη η ης μου

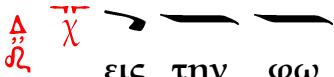
ε γα θα α α αυ μα ο των α ο ρα τω ων
 Κτι ι ι στης δι α φι λαν θρω πι αν σα ρκι πα α
 θων α νε ε στη ο ο α θα α α α να α α
 α τος δευ τε πα τρι αι αι αι των ε ε θνω ων του ου
 τον προ σκυ νη η η η σω ω ω ω μεν τη γαρ αυ

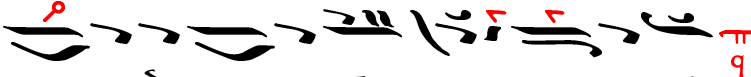

 του ευσπλααγχνι ι ι α εκ πλα α α νης ρυ

 σθε ε ε εν τες εν τρι σιν υ πο στα σε σιν ε ε ε

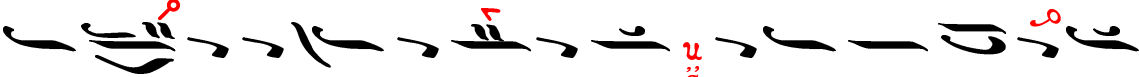
 να α Θε ε ον υ μνειν με ε μα θη η κα α μεν

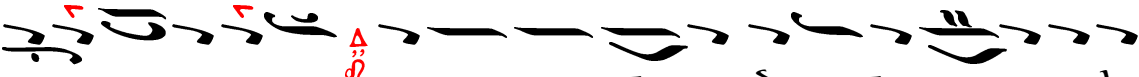
Ἔτερα Στιχηρά, Ἀνατολικά.

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τά ὦτά σου προσέχοντα

 εις την φω

 νην της δε η η σε ω ω ω ως μου

 Ε^{Πα} σπε ρι νην προ σκυ νη σιν προσ φε ρο μεν σοι τω α

 νε σπε ε ε ρω ω φω ω τι τω ε πι τε λει των

 αι αι ω ω ω νων ως εν ε σο πτω δι α σα ρ κο ο ος λα

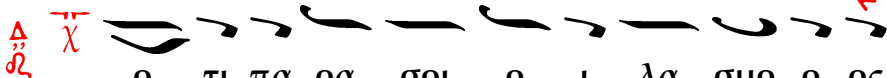

 αμ ψαν τι ι τω κο ο ο ο σμω και με ε χρι ις

 Α δου κα α τελ θο ο ο ον τι και το ε κει σε

 σκο ο ο τος λυ υ σα α αν τι και το φως της α

 να στα σε ε ως τοις ε ε θνε σι ι δει ει ει ξα α α

 αν τι φω το δο τα Κυ ρι ι ε δο ο ξα α σοι

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς
 ὑποστήσεται;

 ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ο ος

ε ε ε ε στιν

Τ^{Κε}ον αρ χη γον της σω τη ρι ας η μων Χρι στο ον δο

Μ^{Κε}ξο ο λο ο γη η η σω ω ω μεν ^{Δι} αυ του γαρ εκ

^{Πα}νε κρων α να στα αν τος κο σμος εκ πλα α νης σε

^{Κε}ε σω ω ω σται ^Πχαι ρει χο ρο ος Α αγ γε ε λων φε

^{Δι}ε ε ευ γει δαι μο νων πλα α α νη ^{Πα} Α δαμ πε

σων α νι στα α ται δι α α βο λο ος κα τη ηρ γη η

ται ^Δ

Στίχ. Γ'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ^Δ ^Χηλ πι σεν η

ψυ χη μου ε πι τον Κυ υ υ ρι ι ι ι ον ^Π

Ο^{Πα}ι της κου στω δι ας ε νη χουν το υ πο των

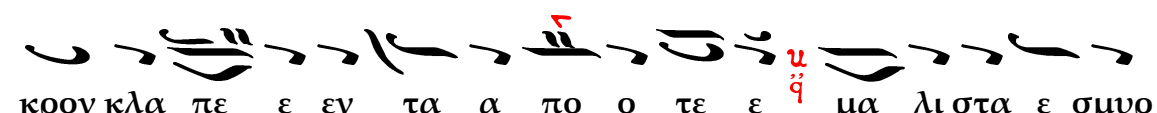
^Ππα ρα α νο ο ο μων ^Δ κα λυ ψα τε Χρι στου την ε

γε ερ σι ιν και λα βε τε αρ γυ υ ρι α α και αι

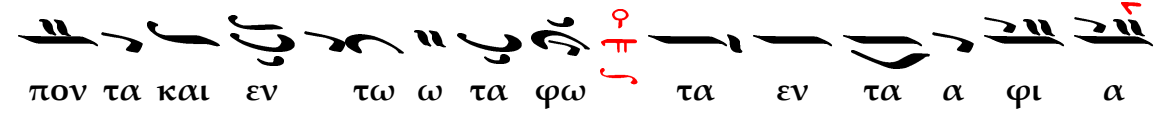
ει ει ει ει ει πα α α α τε ^Π ο τι η μων κοι

μω ω με ε ε νων εκ του μνη μει ου ε συ λη η η

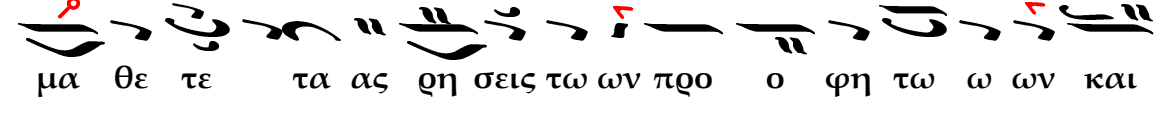

 θη ο ο νε ε ε κρος ^{Κε} τις ει δε τις η κου σε νε ^{Πα}

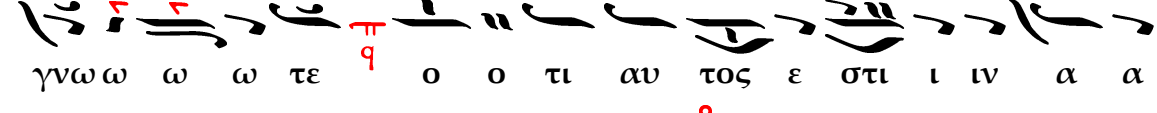

 κρον κλα πε ε εν τα α πο ο τε ε ^u μα λι στα ε σμυρ

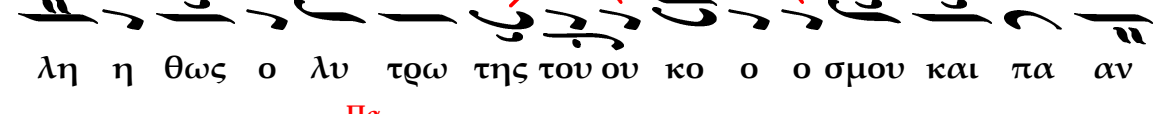

 νι σμε ε ε νον και αι γυ υ υ μνον ^π κα τα λι

 πον τα και εν τω ω τα φω ^φ τα εν τα α φι α

 α α α αυ του ^{Κε} μη πλα να σθε Ι ου ου δαι αι αι οι ^u

^{Πα} μα θε τε τα ας ρη σεις τω ων προ ο φη τω ω ων και

 γνω ω ω τε ^π ο ο τι αυ τος ε στι ι ιν α α

 λη η θως ο λυ τρω της του ου κο ο ο σμου και πα αν

^{Πα} το δυ υ να α μος ^Δ

Στιχηρά Προσόμοια Προσόμοια γ' εἰς δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν. Ἦχος ¹ Βου ξ.

Στίχ. ζ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς

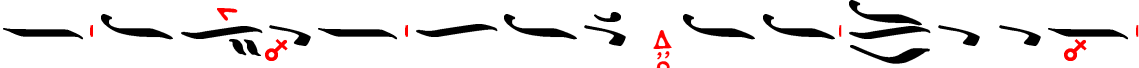
πρωΐας ^ε
 ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι τον Κυ

 ρι ον ^ε

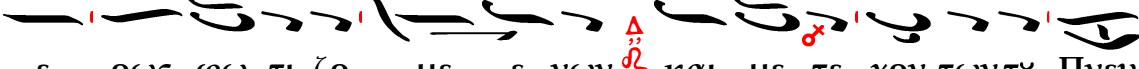
Π
 ρο ε ορ τι α Α σμα τα α ^ν
 ευ σε βως

 προ η χη σω μεν ^ε
 τδ σε πτδ Βα πτι ι σμα τος τδ ^ε

 θε ^ε
 δ η μων ^ε
 ι δδ γαρ μελ λει ως αν θρω πος ^π

 σα ρ κι ι πα ρα γι νε σθαι προς τον Προδρομον αυ

 τϵ και Αι τησθαι το Βα πτισμα το σω τη ρι ον

 εις α να α πλα σιν παν των των εν πι στει

 ε ρως φω τι ζο με ε νων και με τε χον των τϵ Πνευ

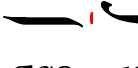
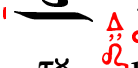
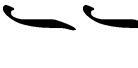
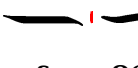
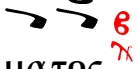
 ματος

Στίχ. η΄. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ
 λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρῶσεται τον Ισ ρα ηλ εκ

 πα σω ων των α νο μι ων αυ τϵ

Π ρο ε ορ τι α Α σμα τα α ευ σε βως

 προ η χη σω μεν τϵ σε πτϵ Βα πτι ι σμα τος τϵ

 Θε ε η μων ι δϵ γαρ μελ λει ως αν θρω πος

 σα ρ κι ι πα ρα γι νε σθαι προς τον Προδρομον αυ

 τϵ και Αι τησθαι το Βα πτισμα το σω τη ρι ον

 εις α να α πλα σιν παν των των εν πι στει

 ε ρως φω τι ζο με ε νων και με τε χον των τϵ Πνευ

 ματος

Στίχ. θ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη,
ε παι νε σα

τε αυ τον παν τες οι λα οι

O
Χρι στος α να δει κνυ ται αι ο Θε ος

ε πι φαι νε ται ο Δαυ ιδ προ ε ε γρα ψεν ε εμ

φα νε στα τα και προς τον δσ λον το Βα πτι σμα

αι τδ δ με νος ερ χε ται Ι ορ δα νη πο τα

με ευ φρο συ νης πλη ρω θη τι γη και θα λασ σα

οι βδ νοι οι και τα ο ρη και αν θρω πων

νυν σκιρ τη σα τε καρ δι ι αι φως νο η τον εισ δε

χο με ναι

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια
ε α

του Κυ ρι ου με ε νει εις τον αι ω να

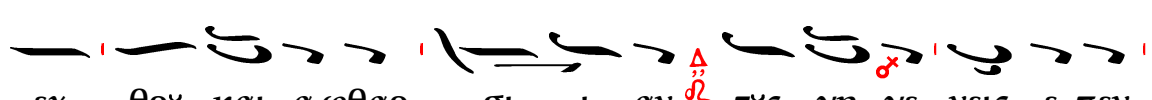
Π
ο τα μον της ει ρη νης σε ε και χει μαρ

ρδν ως γε γρα πται της τρυ φης υ πα αρχον τα πα αν

το δυ να με πως σε πο τα μι α ρευ μα τα

εισ δε ε ξον ται Κυ ρι ε ε πι βαι νον τα γυ

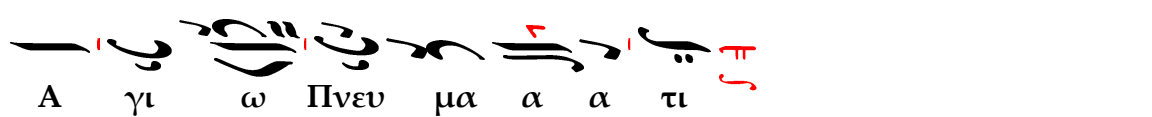

 μνον ς ρα νς τον τοις νε φε σι πε ρι βαλ λον τα

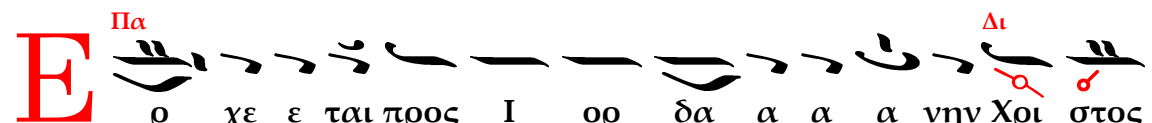
 και γυ μνω ω σαν τα πα σαν την κα κι αν τς

 εχ θρς και αφθαρ σι ι αν τς γη γε νεις ε πεν

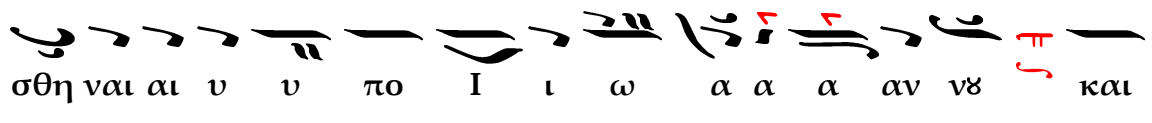
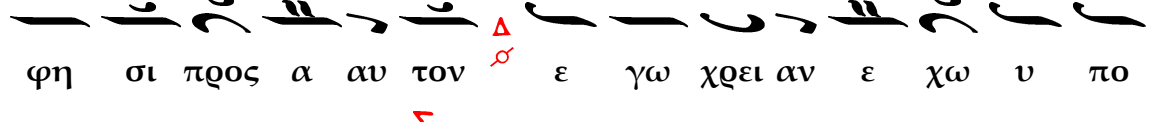
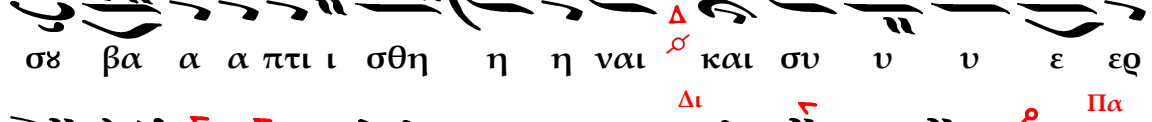
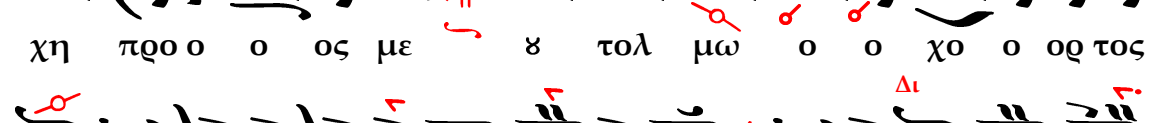
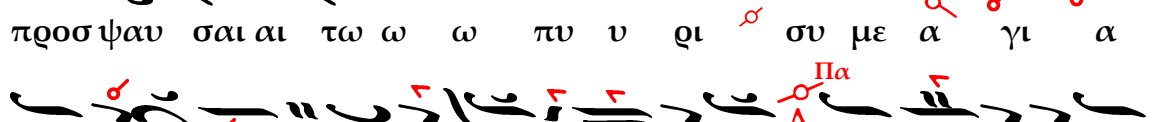
 δυ σαντα

Δόξα. Προεόρτιον.

Ἦχος Πα

 ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και

 Α γι ω Πνευ μα α α τι

 ρ χε ε ται προς Ι ορ δα α α α νην Χρι στος

 η η α λη η η η θει ει ει ει α τς βα πτι

 σθη ναι αι υ υ πο Ι ι ω α α α αν νς και

 φη σι προς α αυ τον ε γω χρει αν ε χω υ πο

 σς βα α α πτι ι σθη η η ναι και συ υ υ ε ερ

 χη προ ο ο ος με ς τολ μω ο ο χο ο ορτος

 προσψαν σαι αι τω ω ω πυ υ ρι συ με α γι α

 α σον Δε ε ε ε σπο ο ο ο τα τη θει ει α ε

πι ι φανει ει ει α α α α σθ

Καὶ νῦν. Τὸ Δογματικὸν Θεοτοκίον.

Ἦχος Πα ρ

Κ^{Πα} αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ω ω νων α α α α μην

Ε^{Πα} ν τη ε ρυ υ θρα θα α λα α α ασ ση

της α πει ρο γα μου ου νυ υ υμφης ει ει κων δι ι ε

γρα α α α φη η πο ο ο τε ε κει Μω υ σης

δι αι ρε ε της του ου υ υ υ δα α α α τος

^{Δι} εν ^{Πα} θα δε ε Γα α βρι ι ι ηλ υ πη ρε τη ης του

θα α α α αυ μα α α α τος το τε τον βυ θον

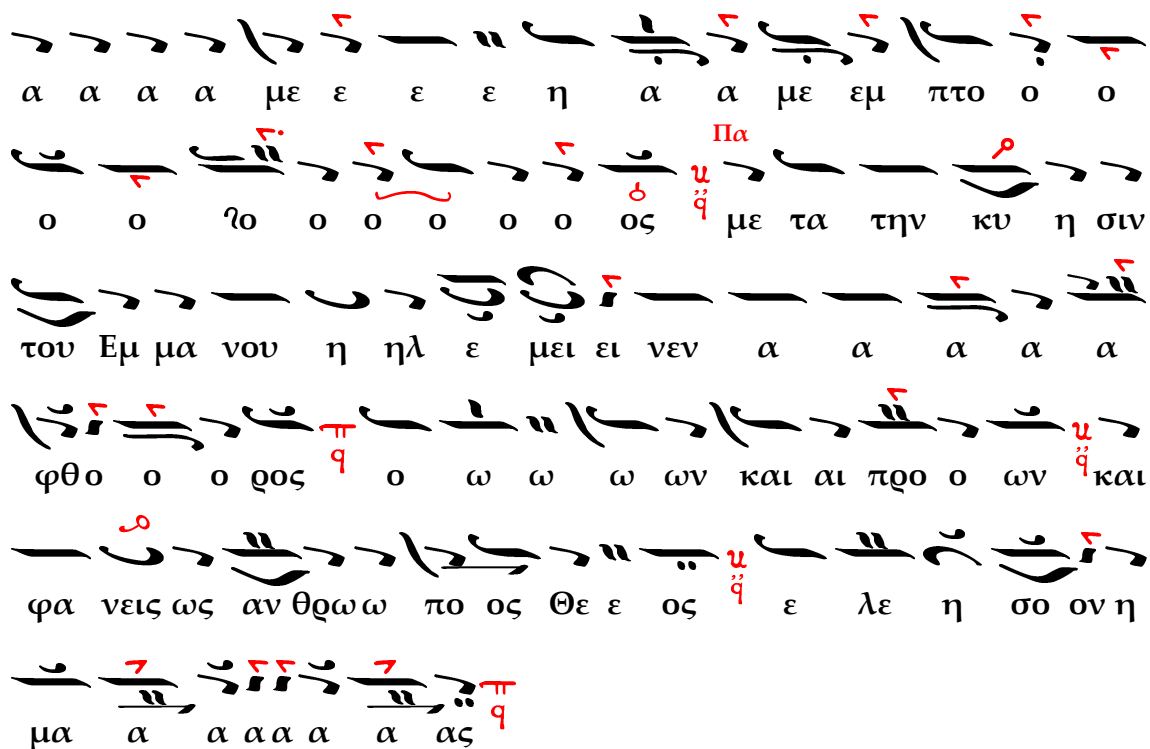
^{Πα} ε πε ζε ευ σεν α βρο χως Ι ισ ρα α ηλ νυ υ υν

δε τον Χρι στον ε γεν νη η σεν α α σπο ο ρως

η Πα αρ θε ε ε νο ος η θα λα α ασ σα α

με τα την πα ρο δον του ου Ι ισ ρα α ηλ ε ε

μει νε εν α α α βα α α α τος η α α α

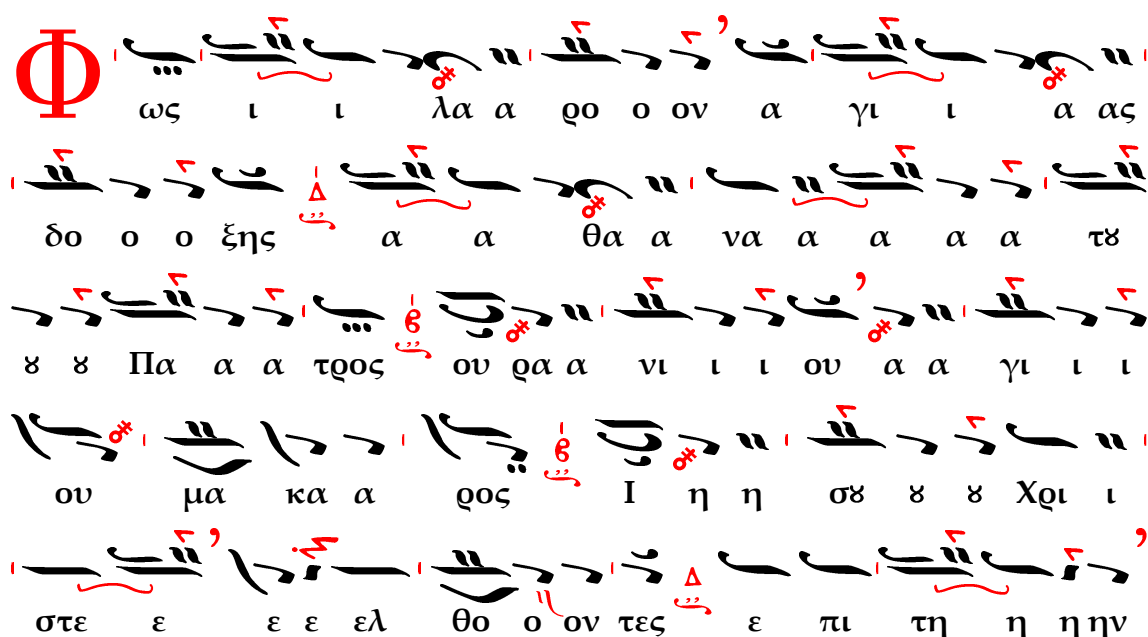

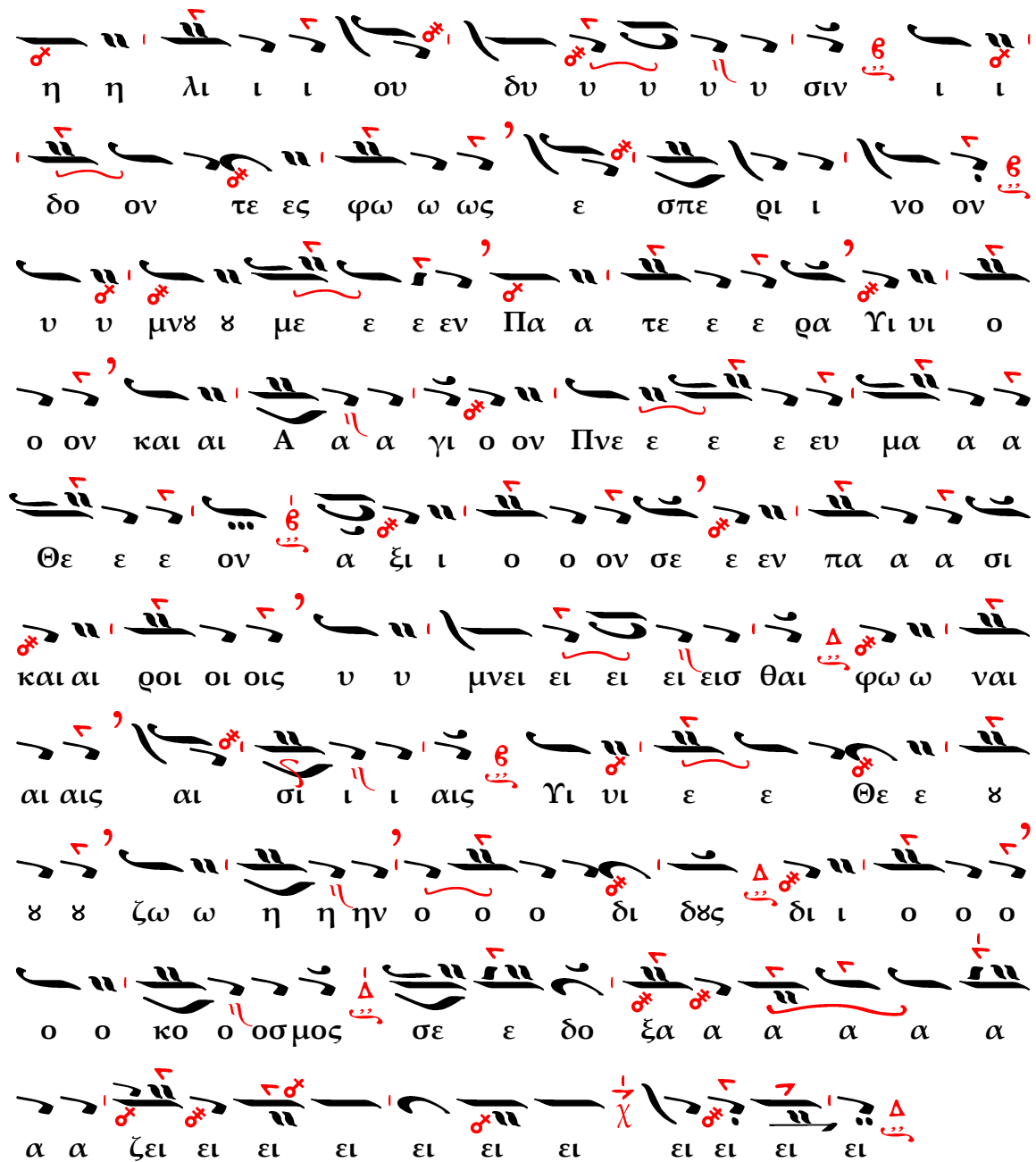
Εἵσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὕμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἱλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξηγήσεις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

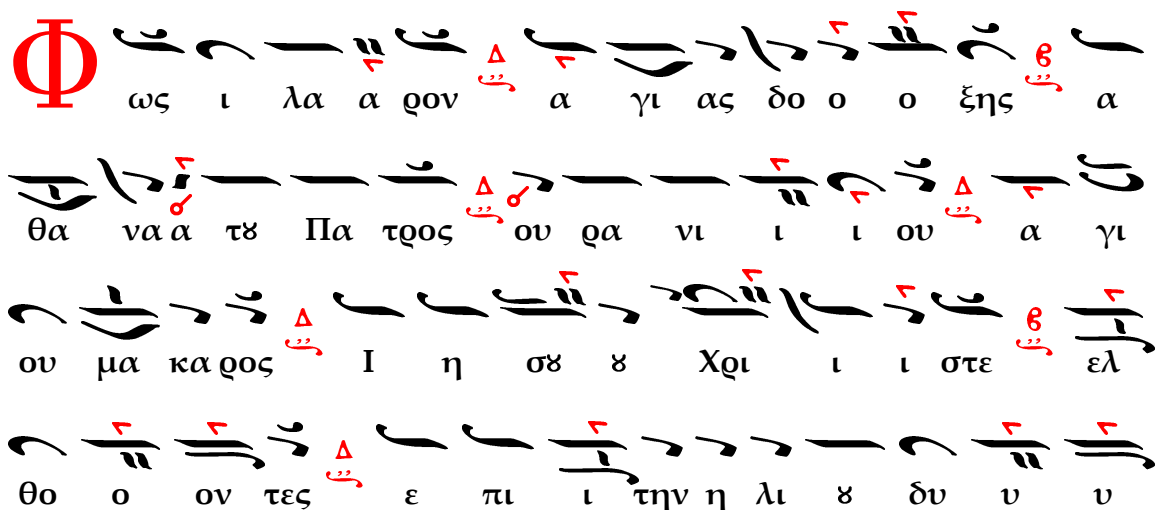
Ἦχος Δι-Θ

Ἰωάννου Σακελλαρίδου ἐπὶ τὸ λαϊκότερον

Ἦχος Δι-Θ

σιν ^Δ ι δο ντε ες φως ε σπε ρι νον ^{Ζ'} υ μνθ μεν
 Πα τε ε ρα Υι υι ο ον ^Δ και Α α γι ο ον Πνε ευ
 μα Θε ε ο ον ^Θ α ξι ο ο ο ον σε ^Δ εν πα α σι
 και ροις υ μνει ει ει σθαι αι φω ναις αι σι ι αις ^{Ζ'} Υι
 ε ε Θε ε ε ου ου ^Δ ζω η η η ην ο δι ι
 δθ ςς ^Θ δι ο ο ο ο ο κο ο σμος ^{Ζ'} σε ε δο
 ξα α α ζει ^Δ

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας
 Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.

Ἦχος ^Δ Δι - Θ

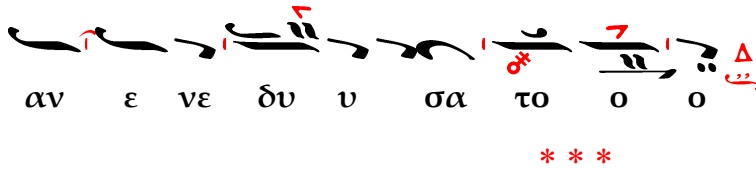
Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ^Δ ευ
 πρε πει αν ε νε δυ υ σα το ^Θ

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο ^Δ

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ^Δ ευ
 πρε πει αν ε νε δυ υ σα το ^Θ

Στιχ. Καὶ γὰρ ἑστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. ^Δ

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ^{Ζ'} ευ πρε πει

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἴτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἱείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ

ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἵη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

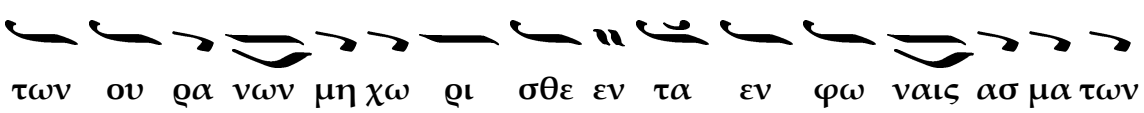
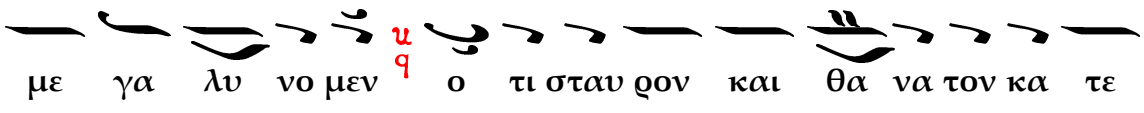
Ὁ χορός· Ἀμήν.

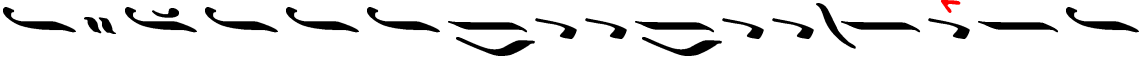
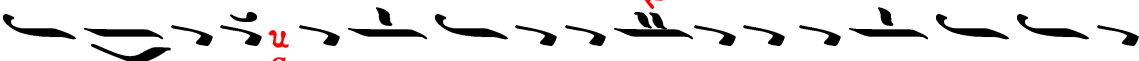
* * *

Εἰς τὸν Στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος π̃ α̃ **Κε ρ**

Σ
ε τον σα ρ κω θεν τα Σω τη η ρα Χρι στον και

των ου ρα νων μη χω ρι σθε εν τα εν φω ναις ασ μα των

με γα λυ νο μεν ο τι σταυ ρον και θα να τον κα τε

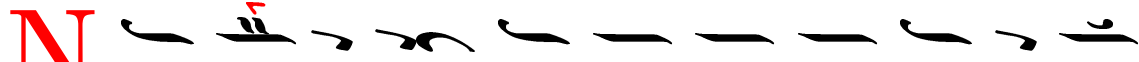

 δε ε ξω δι α το γε νος η μων ως φι λα α αν θρω

 πος Κυ ρι ος σκυ λευ σας Α δου πυ υ λαστρι η με ρος α

 νε ε στης σω ζωντας ψυ χας η η μων

Ἔτερα Στιχηρὰ τοῦ Δαμασκηνοῦ,
 ὧν ἡ ἀκροστιχὶς κατ' ἀλφάβητον,
 ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις, Ἰωάννου Ἀμὴν,
 τὸ δὲ Ἀμὴν ἐστι μέσον τοῦ Ἀνόμεφυτε Παρθένε.

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνε-
 δύσατο Κύριος δύναμιν

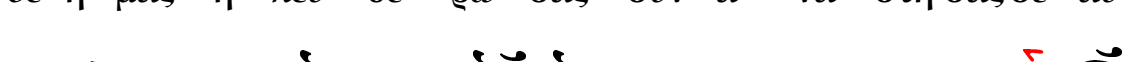
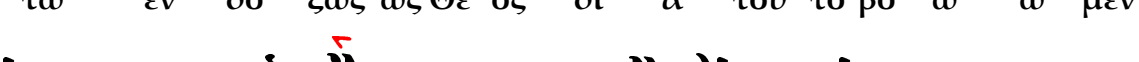
 και πε ρι ε ζω σα το

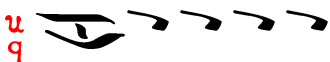
N

 υ γει ει σης σου της πλευ ρας ζω ο δο

 τα κρουνοϋς α φε σε ως πα σιν ε ξε βλυ σας ζω ης

 και σωτη ρι ι ας σαρκι δε θα να τον κα τε δε ξω

 α θα να σι αν η μιν δω ρου μενος οι κη σας τα φω

 δε η μας η λευ θε ρω σας συν α να στη σας σε αυ

 τω εν δο ξως ως Θε ος δι α του το βο ω ω μεν

 φι λανθρωπε Κυ υ ρι ε δο ξα α σοι

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην,

 η τις ου ου σα

 λευ θη σε ται

Ε νη σου η σταυρωσις και η εν Α δη κα θο
δος φι λαν θρω πε υ πα αρ χει σκυ λευ σας γαρ αυ τον
και τους πα λαι δε σμι ι ους συ να να στη σας σε αυ τω
εν δο ξως ως Θε ος τον Πα ρα δει σον α νοι ξας α
πο λα βειν του ου του η ξι ω σας δι ο και η μι
ιν τοις δο ξα ζου σι την σην τρι η η με ρον ε
γερ σιν δω ω ρη σαι ι λα σμον α μα ρτι ων Πα ρα
δει ει ει σου οι κη τορας κα τα ξι ων ως μο νος
ευ σπλααγχνος

Στίχ. γ'. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μα κρο ο

τη τα η με ρων

Ο δι η μας σαρ κι πα θος δε ξα με νος
και τρι η με ρος εκ νε κρων α να στας της σαρ κος η
μων τα πα α α θη θε ρα πευ σον και α να στη σον
εκ πταισμα των χα λε πων φι λαν θρω πε και σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν. Προεόρτιον Ἀνατολίου.

Ἦχος Νη ς

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυ υν και α α ει και εις τς αι αι ω

ω ω νας των αι ω ω ω ω νω ων α α α μην

Νη
Ι ω αν νη η Βα πτι ι στα ο εν μη τραγνω

ρι σαας με ε ε ε το ον Α α μνον εν πο τα μω

Δι
μοι δι α α κο νη η σον μετ Αγ γε ε λων μοι λει ει

του ου ου ου γη η η η σον εκ τει νας α α ψαι

Δι
τη η πα α λα α α α μη της κο ρυ φης μου τη

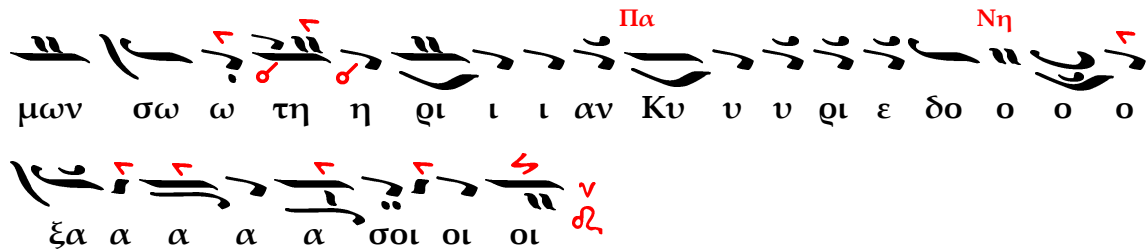
η ης α α χρα α αν του ου και αι ο τα αν ι

ι ι δης τα ο ο ρη η τρε ε ε μο ο ο ον τα

Νη
και τον Ι ορ δα νη ην ε πα να α α α αστρα α

φε ε εν τα συν του ου τοις βο ο ο ο η η η

η σον ο σαρκω θεις εκ Πααρκ θε ε ε νου εις η

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἡ
ᾠδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρίς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

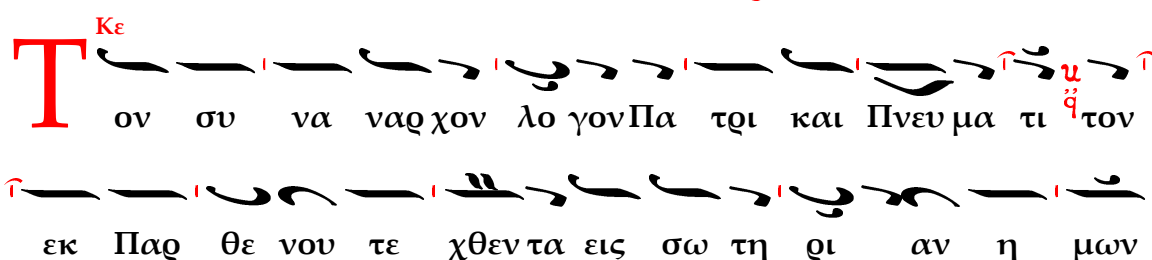
Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκια.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος π̃ α̃ Κε ϝ

α νυ μνη σω μεν πι στοι και προ σκυ νη σω μεν ο τι
 ην δο κη σε σαρ κι α νελ θειν εν τω σταυ ρω και θα
 να τον υ πο μειναι και ε γει ραι τους τεθ νε ω ω
 τας εν τη εν δο ξω α να στα σει αυ του

Δόξα. Καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Ἦχος Δι. Θ.

Ετοι μα ζου Ζα βου λων και ευ τρε πι ζου Νεφθα
 λειμ Ι ορ δα νη πο τα με στη θι υ πο δε
 ξαι σκιρ των του βα πτι σθη ναι ερ χο με νον τον Δε
 σπο ο ο την α γαλ λου ο Α δαμ συν τη Προ
 μη η το ρι μη κρυ πτε τε Ε αυ τους ως εν Πα
 ρα δει σω το πριν και γαρ γυ μνους ι δων υ μας ε πε ε
 φα νεν ι να εν δυ ση την πρω την στο λην Χρι
 στος ε φα νη την πα σαν κτι ι σιν θε λων α να και
 νι ι ι σαι αι αι

Σίμωνος Καρᾶ.

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν μὲν προηγήθῃ ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθῃ ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ...

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *